

ЗДОРОВА ЛЮДИНА — ЗДОРОВЕ СУСПІЛЬСТВО

Перед усіма, на кому лежить величезна відповідальність за чистоту дитячих душ, стоїть одна з найважливіших проблем, над якими працює суспільство, – виховання підростаючого покоління.

Школа як навчально-виховний заклад покликана виконувати роль провідника соціальних вимог, формувати дитину як майбутнього свідомого громадянина і створювати всі необхідні умови для повноцінного, гармонійного розвитку особистості. Але бачимо, що життя диктує такі реалії, котрі ставлять проблему розширення знань та інформованості учнів про наркоманію, СНІД та інші хвороби цивілізації, визначення поведінки окремих підлітків як такої, що розходиться з усталеними нормами життя, і морально-правовий аспект наркологічної ситуації в учнівському осередку.

Те, що вживання і розповсюдження наркотичних засобів серед молоді уже не припущення, а факт, викликає потребу в усіх членів суспільства, зацікавлених у здоровому поколінні, вести безперервну профілактичну роботу проти вживання наркотиків.

На сьогоднішній день із різних джерел все більше надходить інформації, що ситуація з наркотиками в нашій країні загострюється, хоч і не така ще страшна, як у багатьох інших країнах.

Хотілося б, аби ми і надалі все більше відставали від тих країн, де наркотичне лихо має значне поширення. Але небезпека існує і набирає надто високих темпів, ситуація стає важко контрольованою і слабо прогнозованою. Ускладнює її ще й те, що перші спроби прилучення дитини до шкідливих звичок майже не діагностуються без спеціальних медичних аналізів. Коли ознаки вживання наркотиків чітко простежується, то змінити ситуацію набагато важче, бо організм швидко звикає і фізіологічно перебудовується для штучного стимулювання активності окремих центрів головного мозку. Тому, якщо це наркотичне лихо вже пустило своє отруйне коріння, перед педагогічним складом постає завдання на найбільш ранньому етапі орієнтувати учнівську молодь на особистісне несприйняття антисоціальних форм задоволення своїх психофізіологічних потреб. Пріоритети тут мають бути за усвідомленням вищості людини над неконтрольованими процесами відчуття штучної миттєвої насолоди.

Кого ж стосується дана проблема? Будь-який виховний вплив передбачає взаємодію і співпрацю хоча б двох полярних сторін: самого винуватця і вихователя. В залежності від готовності до діалогу, спрямованого на позитив, виховуюча сторона вибирає з великого їх розмаїття певні форми. Людину виховує все: і речі, і явища, і люди. Виховує суспільство в цілому і кожним своїм структурним підрозділом зокрема, а саме: медичні заклади, правоохоронні органи, різні громадські інституції, школа, сім'я, релігійно-духовні осередки, – всі шукають оптимальних шляхів і засобів позбавлення людського суспільства від наркотизації, однак кожний в межах своєї компетенції.

Медики в першу чергу вбачають у наркоманії хворобу. Правники стикаються з цією проблемою тоді, коли молоді люди в стані ейфорії скоюють якийсь злочин чи порушують правила суспільного життя. Тут важливим є ще й інший

бік справи – наркобізнес (продаж, переховування, розповсюдження наркотичних засобів, що суворо карається законом). Громадськість розглядає факт наркоманії як результат неробства, розпущеності сучасної молоді. Сім'я, в разі зіткнення з проявом наркоманії, схильна уникати широкого розголосу, приховувати ці факти, чим ще більше ускладнює можливість позбутися наркотичної залежності. Школа актуалізує проблему, веде пошук ефективних форм роботи з підлітками, контролює зайнятість у позаурочний час, але дуже поверхово підготовлена в інформаційно-методичному плані.

Залежні від наркотиків люди (а особливо підлітки) – надзвичайно вразливі і замкнуті стосовно тих, хто хоче допомогти їм, і навпаки, контактні і вмілі “агітатори”, коли, підкоряючись “неписаному закону” наркоманів, пробують розширити коло собі подібних, залучити до наркоманії інших. Люди, які хоч би раз стали на шлях згуби свого здоров'я і життя, не задумуються спочатку над тим, яке лихо тягне за собою наркоманія (як хвороба, що руйнує організм, і як соціальне зло, що нерідко тягне за собою тяжкі кримінальні злочини). Тому ця двобічна проблема впливу (той, хто допомагає і той, хто потребує допомоги) стоїть зараз гостро й актуально. І все – такі більший тягар відчувають ті люди, які мають проводити виховний профілактичний процес. Зважаючи на гостроту проблеми, потрібно, щоб вона вирішувалась в першу чергу на рівні держави.

Молоді важко спланувати свій вільний час, гідне, недороге дозвілля. Зникли безплатні танцювальні та музичні гуртки і студії і т.д.

Вибір стає надто однобоким – це і штовхає молодь до зловживання алкоголем, наркотиками, до сумнівних розваг, небезпечної сексуальної поведінки.

ПРОПОНУЮ:

- засобами різноманітного впливу на свідомість учнів виробити в них відповідальне ставлення до свого здоров'я;
- на доступному для вихованців рівні сприйняття дати їм переконливі наукові знання про згубний характер захоплення наркотиками, алкоголем, токсичними речовинами;
- налагодити тісну співпрацю з батьками, посилюючи роботу батьківського всеобучу з даних питань;
- познайомити з основами правової відповідальності за вживання, поширення, розповсюдження наркотичних засобів та насильне примушування до користування ними;
- підготувати комплект профілактичних матеріалів, які ляжуть в основу багатьох форм роботи з підлітками;
- збільшити обсяг знань про шкідливі звички через розповсюдження тематичної літератури, зустрічі з фахівцями цього профілю (медиками, психологами, правниками, перегляд фотографій, документів, фільмів.